

การศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพุทธิกรรมกตัญญูกดเวที
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา

บทคัดย่อ

ของ

สุจินดา มูลผล

เสนอต่อบันฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริบูรณ์ภาษาไทยศาสตร์มนabด์นิท สาขาวิชาการวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ประยุกต์

สุจินดา มูลผล. (2548). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกดดันญาติ เทห์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการคุณของวัดในพระพุทธศาสนา. ปริญญาบัณฑิต
วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสตินทร-
วิโรม. คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อ้อมเดือน สมณี, รองศาสตราจารย์
ลัดดาวรัลย์ เกษมเนตร.

การวิจัยเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธและพฤติกรรมกดดันญาติที่ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการคุณของวัดในพระพุทธศาสนา มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ
คือ

1) เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายพฤติกรรมกดดันญาติที่ของนักเรียนด้วยลักษณะทางพุทธใน
กลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามลักษณะเชิงสังคม 2) เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายลักษณะทางพุทธ
ของนักเรียนด้วยลักษณะทางสังคม และลักษณะทางจิตในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยจำแนกตามลักษณะ
เชิงสังคม 3) เพื่อศึกษาปัจฉิมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ
ทางพุทธของนักเรียน และ 4) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกดดันญาติที่ของนักเรียนที่มีลักษณะทางสังคม
และลักษณะทางจิตที่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการคุณของวัดในพระพุทธศาสนา
และโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 450 คน แบ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนการคุณของวัด
ในพระพุทธศาสนา 225 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป 225 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
(Stratified Random Sampling) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็นตัวแปรอิสระ 7 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะ
ทางสังคม 4 ตัวแปร คือ ประเภทของโรงเรียน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพุทธ การเข้าร่วมและรับรู้
ประโยชน์จากการทำทางพุทธในโรงเรียน และความลัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย
ลักษณะทางจิต 3 ตัวแปร คือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และความ
เชื่ออำนาจภายในตน ส่วนตัวแปรตาม มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะทางพุทธ 2 ตัวแปร คือ ความเชื่อทาง
พุทธ และการปฏิบัติทางพุทธ และตัวแปรพฤติกรรมกดดันญาติที่

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรทีละขั้น (Multiple
Regression Analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two way Analysis of Variance) และ

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าแนวทิ (t-test) การวิเคราะห์ทั้งหมดจะทำในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยที่แบ่งตามลักษณะทางชีวสังคม

ผลการวิจัย พบร่วม

1. ในกลุ่มรวม การปฏิบัติทางพุทธ เป็นตัวที่นำพาที่สำคัญเพียงตัวเดียวที่สามารถนำพาพุทธิกรรมกลุ่มนี้กลุ่มใดก็อยู่พบร่วม แต่ก็ยังมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถนำพาได้ร้อยละ 16 ส่วนในกลุ่มที่แยกย่อยพบว่า การปฏิบัติทางพุทธ เป็นตัวที่นำพาที่สำคัญเพียงตัวเดียวที่สามารถนำพาพุทธิกรรมกลุ่มนี้กลุ่มใดก็ยังมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกกลุ่มย่อย โดยสามารถนำพาพุทธิกรรมกลุ่มนี้กลุ่มใดก็สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนผลลัพธ์เฉลี่ยน้อย และกลุ่มนักเรียนที่อาดีຍอยู่กับพ่อนหรือแม่

2. ตัวแปรลักษณะทางสังคมและตัวแปรลักษณะทางจิต สามารถร่วมกันนำพาความเชื่อทางพุทธ และการปฏิบัติทางพุทธ ได้ทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม ดังนี้

2.1 ในกลุ่มรวม ตัวแปรที่เข้านำพาความเชื่อทางพุทธได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ การเข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียน และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพุทธ สามารถร่วมกันนำพา ความเชื่อทางพุทธได้ร้อยละ 38 โดย ตัวแปรที่เข้านำพาเป็นลำดับแรกคือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ

2.2 ในกลุ่มรวม ตัวแปรที่เข้านำพาการปฏิบัติทางพุทธได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ การเข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพุทธ และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตย สามารถร่วมกันนำพาการปฏิบัติทางพุทธได้ร้อยละ 57 โดยตัวแปรที่เข้านำพาเป็นอันดับแรกคือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ

ตัวแปรที่เข้านำพาความเชื่อทางพุทธและการปฏิบัติทางพุทธเป็นอันดับแรกมากที่สุดคือ ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ คือเข้านำพาความเชื่อทางพุทธเป็นอันดับแรกในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม และเข้านำพาการปฏิบัติทางพุทธเป็นอันดับแรกในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม

3. ลักษณะทางสังคม ลักษณะทางจิตร่วมกันส่งผลต่อลักษณะทางพุทธ ทั้งในส่วนของความเชื่อทางพุทธและการปฏิบัติทางพุทธ พบร่วมในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย ดังนี้

3.1 ในกลุ่มรวมและกลุ่มเพศหญิง พบร่วมเป็นนัยสำคัญทางสถิติที่สูงกว่าในโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน ที่ส่งผลต่อความเชื่อทางพุทธ โดยนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา หรือโรงเรียนเน้นพุทธ ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง จะมีความเชื่อทางพุทธมากขึ้น

มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนตัว และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศของโรงเรียนและลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติทางพุทธ ในกลุ่มเพศหญิง และกลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยน้อย โดยนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา หรือโรงเรียนเน้นพุทธ ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนสูง จะมีการปฏิบัติทางพุทธมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนตัว

3.2 ในกลุ่มรวม กลุ่มเพศชาย กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยมาก และกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่ร่วมกับพ่อแม่ พบรปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียนและทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ ที่ส่งผลต่อความเชื่อทางพุทธ โดยนักเรียนที่เข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียนสูง ถ้ามีทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธสูง จะมีความเชื่อทางพุทธมากกว่านักเรียนที่มีทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธตัว และพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียนและทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติทางพุทธ โดยนักเรียนที่เข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียนสูง ถ้ามีทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธสูง จะมีการปฏิบัติทางพุทธมากกว่านักเรียนที่มีทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธตัว

4. นักเรียนที่มีลักษณะทางสังคม ได้แก่ ประพฤติโรงเรียน การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบพุทธ การเข้าร่วมและรับรู้ประโยชน์จากการอบรมทางพุทธในโรงเรียน และความสัมพันธ์ที่ตัวระหว่างครุภัณฑ์ นักเรียนแบบประชาธิปไตย แตกด้วยกัน มีพฤติกรรมกตัญญูกตเวทีแตกด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางลัทธิ ยกเว้นกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับญาติ

5. นักเรียนที่มีลักษณะทางจิต ได้แก่ ทศนคติที่ดีต่อลักษณะทางพุทธ ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน และความเชื่ออำนาจภายในตน แตกด้วยกัน มีพฤติกรรมกตัญญูกตเวทีแตกด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางลัทธิ ในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย